

[Nielsen-Man.]

ved salg over til folk, som ikke behøver at belåne dem, d. v. s. fra den kategori af unge fra ubemidlede hjem, som statshusmandsloven først og fremmest tager sigte på, over til folk, som er økonomisk stærkere, folk med kapital, men det var jo ikke meningen med udstykningen

Jeg vil nu også tro, at hr. Aage Fogh, når surheden er gået af ham, vil være tilfreds med, at udstykningen fremmes på alle de måder, det er muligt.

Jeg vender nu tilbage til den oversigt, som jeg nævnte før, og kan herudfra påvise, at udstykningernes antal — det er ikke sikkert det skyldes formandsskiftet i statens jordlovsudvalg, det kan skyldes konjunkturer og mange andre ting — er steget meget stærkt siden 1947, og det kunne være naturligt for dem, som gerne vil være med til at fremme udstykningen, at se objektivt på spørgsmålet og prøve, om vi ikke sammen kunne finde frem til arbejdsformer og udstykningsformer, som giver flest mulige nye brug. Om det bliver den ene eller den anden form, er for mig i og for sig underordnet, det må også være underordnet for de unge mennesker. Det, det drejer sig om, er først og fremmest, at der bliver mange nye brug for de unge mennesker, som står og venter og venter med længsel på at få selvstændig ejendom.

Af de andre ændringsforslag vil jeg kun nævne et par enkelte. Afdragstiden for tillægs lån til jordrentebrug blev i det fremsatte lovforslag forlænget fra 10 til 20 år, og i folketetinget blev afdragstiden yderligere forlænget til 30 år. Jeg synes, det er en udmærket foranstaltning og en god hjælp til at gøre jordrenteprikket anvendeligt i en tid, da ejendomme er dyre i brug, men det er klart, at hvis man vil have flere jordrentebrug, ville det være ideelt, om man kunne købe jord for alle pengene i jordfonden og anvende statslån til at finansiere byggeriet.

§ 8 i lovforslaget omhandler adgang til veje. Det er en paragraf, der er flyttet over fra udlånsloven. Jeg vil gerne gøre den højtærede minister opmærksom på, at der har været visse vanskeligheder her. De midler, som er stillet til rådighed for udstykningsveje, har i alt væsentligt været anvendt i Sønderjylland, og der har været optaget forhandlinger med kommunerne om kommunernes udførelse af vejarbejder og optagelse af veje som offentlige biveje. Vi er her stødt på den vanskelighed, at kommunerne har villet anmelde de beløb, som udbetales i rene statstilskud, til refusion af

motorpengene. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre med den gældende praksis. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han mener, det er muligt at nå frem til en forhandling med ministeren for offentlige arbejder, hvorefter disse midler kan anvendes af kommunerne eller som tilskud til kommunerne på en sådan måde, at de kan anmelde dem til refusion, på samme måde som tilfældet er efter beskæftigelsesloven af 30. marts 1946 § 13, stk. 2.

§§ 9 og 14 er overført fra udlånsloven og omhandler etableringslån, gartneriers muligheder for at gå over til konjunkturbestemt rente samt regler om græsningsarealer til husmandsforeningerne. Resten af paragrafferne indeholder i alt væsentlig redaktionelle ændringer og omfatter rent praktiske ting, der tydeliggør lovens mening. Jeg skal med disse ikke helt korte bemærkninger tillade mig at anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Men der er jo et lovforslag til, og det er næsten værre, ikke sådan at forstå, at det vil tage mig helt så lang tid at omtale. Det er forslag til lov om tillæg til lov om landbrugsejendomme. Det var samme foranledning, som gjorde det nødvendigt at stille ændringsforslag til denne lov og til statshusmandsloven, nemlig den nye lov om grundværdistigningsskyld, som, om den ikke har andre synder på sig, dog har ført os ind i en situation, hvor der er skabt en hel del blæst om disse love.

Det nye grundbeløb, som skal fastsættes efter de samme regler, der er foreslået i statshusmandsloven, mener jeg ikke der kan være noget at sige til. Det er det mest praktiske.

Men der er en anden ændring, som jeg tillægger større betydning, og som jeg gerne vil gøre en bemærkning om, og det er vedrørende § 6 i det oprindeligt fremsatte lovforslag. Her er den redigeret om og er nu indsat som ny § 4, og den omhandler den rolle, som man har tiltænkt statens jordlovsudvalg i de udstykningssspørgsmål, det her drejer sig om.

Denne lovgivning om landbrugsejendomme er jo ikke ny. Vi har en lov af 1925, og de forhold, som der her i forbindelse med § 4 er tale om, er berørt i lovene om tillægsjord af 1937 og 1943. Jeg skal læse en enkelt passus op af § 42 i loven af 1943, hvori det siges:

„Sådan sammenlægning kan finde sted uden statslån, men statens jordlovsudvalg skal også i dette tilfælde ligesom efter § 39 tiltræde sammenlægningen.“

I det i folketetinget fremsatte lovforslag hed